

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Er/4816/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2708208034
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Drůžková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2708208034.6

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. č. XXX, štátny občan SR, proti povinnému: U. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom X., zomr. XX.XX.XXXX, vedenej súdnou exekútkou: JUDr. Ing. Zuzana Dobrodenková, PhD., Exekútorický úrad Skalica so sídlom Ružová 10, 909 01 Skalica, pre vymozenie výživného, rozhodujúc o zastavení exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

Okresný súd Skalica je **p o v i n ň ý** zaplatiť súdnej exekútorke JUDr. Ing. Zuzane Dobrodenkovej, PhD., Exekútorický úrad Skalica so sídlom Ružová 10, 909 01 Skalica, náhradu trov exekúcie v sume 91,80 eur, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Súd **u p r a v u j e** účtáreň Okresného súdu Skalica na vyplatenie sumy 91,80 eur súdnej exekútorke JUDr. Ing. Zuzane Dobrodenkovej, PhD., Exekútorický úrad Skalica so sídlom Ružová 10, 909 01 Skalica na účet vedený v Prima banka Slovensko, a.s., číslo účtu v tvare IBAN: SK50 5600 0000 0026 6981 7003, variabilný symbol: 21002008 z rozpočtových prostriedkov súdu, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

Poverením Okresného súdu Skalica č. 5206 005820 zo dňa 10.12.2008 bola súdna exekútorka JUDr. Ing. Zuzana Dobrodenková, PhD., Exekútorický úrad Skalica so sídlom Ružová 10, 909 01 Skalica, poverená podľa § 45 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vykonaním exekúcie na základe rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 2C/16/2008 - 37 zo dňa 26.03.2008 pre vymozenie dlžného výživného v sume 3.000,- Sk (99,58 eur) za mesiac október 2008 a bežného výživného sume 3.000,- Sk (99,58 eur) mesačne od 01.11.2008 naďalej. Exekučné konanie sa začalo dňa 12.11.2008 doručením návrhu vtedy maloletého oprávneného, zastúpeného zákonnou zástupkyňou, na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke.

Okresný súd Skalica uznesením č.k. 1Er/4816/2008-56 zo dňa 29.06.2012 exekúciu v časti vymozenia výživného za mesiac október 2008 v sume 99,58 eur, v časti vymozenia výživného za mesiac november 2008 v sume 99,58 eur a v časti vymozenia výživného za mesiac január 2009 v sume 72,51 eur zastavil.

Dňa 20.06.2013 doručila súdna exekútorka tunajšiemu súdu podnet na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku pre nemajetnosť z dôvodu, že povinný zomrel a pre nemajetnosť bolo zastavené aj dedičské konanie po povinnom. Súdna exekútorka si zároveň uplatnila trovy exekúcie v sume 341,26 eur, úhradou ktorých žiadala zaviazat' súd.

Súd je v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania povinný skúmať, či tu nie je prekážka, pre ktorú by exekúcia ďalej prebiehať nemala, pretože opak by bol v rozpore s platným právom. Súd zistil, že počas vykonávania exekúcie nastali skutočnosti znemožňujúce ďalšie pokračovanie v exekúcii, a to zánik účastníka konania - povinného. Súd má z uznesenia Okresného súdu Skalica č.k. 1D/196/2012 - 17, D not 255/2012 - K zo dňa 18.01.2013 preukázané, že povinný dňa 09.11.2012 zomrel, pričom dedičské konanie bolo zastavené, nakoľko poručiteľ zanechal iba nepatrný majetok, ktorý bol vydaný tomu, kto sa postaral o pohreb poručiteľa.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

Podľa § 19 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.) spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 20 O.s.p. každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Podľa ods. 2 smrťou táto spôsobilosť zanikne.

Podľa § 460 OZ, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 470 ods. 1 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 29.02.2012, sp. zn. 6MCdo/11/2011 vyslovil právny názor, že ak došlo k zastaveniu konania o dedičstve z dôvodu, že poručiteľ nezanechal majetok, exekučný súd zastaví exekúciu nie preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku), ale preto, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku); v takomto prípade znáša trovy exekúcie oprávnený (§ 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku). Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí uzavrel, že v prípade smrti nemajetného povinného nemožno exekúciu vykonať nie preto, že povinný zomrel (smrť povinného bez ďalšieho nespôsobuje neprípustnosť exekúcie a nie je dôvodom zastavenia exekúcie), ale preto, že tu nie je ani taký majetok, ktorý by postačoval na úhradu trov exekúcie.

Povinnosti z exekučných vzťahov smrťou povinného nezanikajú, ale prechádzajú na dedičov, ktorí sa okamihom smrti poručiteľa stávajú subjektom jeho práv a povinností a veritelia môžu od nich žiadať uspokojenie svojich pohľadávok do výšky nadobudnutého dedičstva. V tomto prípade však poručiteľ (povinný) zanechal iba nepatrný majetok, z ktorého dôvodu bolo dedičské konanie právoplatne zastavené podľa § 175h ods. 2 O.s.p. Prípadní dedičia nevstúpili do žiadnych povinností poručiteľa, nakoľko ten bol nemajetný, a preto použitie § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku pre zastavenie exekúcie nie je správne (obdobne sa vyjadril Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1MCdo/2/2013 zo dňa 30.01.2014).

Vzhľadom k tomu, že boli naplnené zákonné znaky pre zastavenie exekúcie, nakoľko povinný zomrel ako nemajetný a do jej práv a povinností nevstúpil žiadny dedič pre nemajetnosť povinného, súd v súlade s aktuálnou judikatúrou rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

V zmysle citovaného ustanovenia súd zaviazal Okresný súd Skalica na náhradu trov exekúcie súdnej exekútorke.

V zmysle § 37 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený súdny exekútor.

Súdna exekútorka žiadala priznať náhradu trov exekúcie podľa § 16 ods. 2, § 5 a § 22 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a § 196 Exekučného poriadku.

Podľa § 5 vyhlášky, odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa § 16 ods. 2 vyhlášky, ak súdny exekútor pri exekúcii na peňažné plnenie vymôže časť pohľadávky pred jeho vylúčením z vykonávania exekúcie alebo pred jej zastavením, pri určovaní jeho odmeny sa postupuje podľa § 5 s tým, že základom na určenie tejto odmeny je výška vymoženej pohľadávky.

Podľa § 26 vyhlášky, základ na určenie odmeny podľa tejto vyhlášky sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonaním exekučnej činnosti, táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa zákona o dani z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Súdna exekútorka v podnete na zastavenie exekúcie uviedla, že počas vykonávania exekúcie bola vymožená pohľadávka vo výške 1.377,53 eur. Súd výzvou zo dňa 20.06.2013 vyzval súdnu exekútorku, aby preukázala vymoženie pohľadávky na výživnom v časti sumy 1.377,53 eur, keďže táto skutočnosť z predloženého exekučného spisu nevyplývala. Súdna exekútorka k výzve súdu v podaní doručenom dňa 03.07.2013 uviedla, že vymožené prostriedky v sume 1.377,53 eur boli uhrádzané povinným priamo oprávnenému, pričom v tejto súvislosti poukázala na prehľad úhrad. Úhrady boli súdnej exekútorke oznámené matkou oprávneného pri osobnej návšteve v kancelárii súdnej exekútorky.

Súdna exekútorka žiadala priznať trovy exekúcie v celkovej sume 341,26 eur, trovy exekúcie vyčíslila ako odmenu v zmysle § 16 ods. 2 a § 5 vyhlášky, kde žiadala priznať 20 % z vymoženej sumy 1.377,53 eur, t.j. odmenu vo výške 275,51 eur a v zmysle § 22 ods. 1 vyhlášky žiadala priznať náhradu hotových výdavkov za poštovné vo výške 8,87 eur + 20 % DPH z odmeny a náhrady hotových výdavkov v sume 56,88 eur.

Súd priznal súdnej exekútorke odmenu za výkon exekučnej činnosti v zmysle § 16 ods. 2 a § 5 vyhlášky, po zaokrúhlení v zmysle § 26 vyhlášky, v sume 76,50 eur (20 % zo sumy 381,73 eur) a DPH vo výške 20 % z priznanej odmeny v sume 15,30 eur; trovy exekúcie spolu vo výške 91,80 eur.

Súd sa nestotožnil s postupom súdnej exekútorke, keď odmenu v zmysle § 16 ods. 2 a § 5 vyhlášky vypočítala ako 20 % zo sumy 1.377,53 eur. Súdna exekútorke vo vyčíslení trov exekúcie zo dňa 19.06.2013 len stručne uviedla, že počas vykonávania exekúcie bola vymožená pohľadávka vo výške 1.377,53 eur, pričom vymoženie pohľadávky práve v uvedenej sume z predloženého exekučného spisu žiadnym spôsobom nevyplývalo. Súd napriek tomu, že písomné podanie súdnej exekútorke, ktorým si vyčísliła trovy exekúcie nie je podaním, kde by bol povinný uznesením v zmysle § 43 O.s.p. vyzvať účastníka na odstránenie väd podania, výzvou zo dňa 20.06.2013 vyzval súdnu exekútorke na preukázanie vymoženia pohľadávky na výživnom v časti sumy 1.377,53 eur. Súdna exekútorke na uvedenú výzvu zareagovala podaním doručeným súdu dňa 03.07.2013, v ktorom uviedla, že vymožené prostriedky v sume 1.377,53 eur boli uhrádzané povinným priamo oprávnenému, úhrady boli súdnej exekútorke oznámené matkou oprávneného pri osobnej návšteve v kancelárii súdnej exekútorke. Zároveň súdu predložila prehľad úhrad. Z predloženého prehľadu úhrad vyplýva, že tento bol vytlačený dňa 01.07.2013, pričom v ňom žiadnym spôsobom nie je identifikované exekučné konanie, ktorého sa týka. Prehľad platieb je koncipovaný vo forme tabuľky, zaznamenáva celkovo 5 úhrad, a to úhrada zo dňa 27.11.2008 v sume 199,16 eur, v kolónke plátcu je uvedené „neznámy“, úhrada zo dňa 19.12.2008 v sume 182,57 eur, v kolónke plátcu je uvedené „Jozef Čeremšák“, úhrada zo dňa 01.10.2009 v sume 697,06 eur, v kolónke plátcu je uvedené „neznámy“, úhrada zo dňa 02.10.2009 v sume 199,16 eur, v kolónke plátcu je uvedené „neznámy“ a úhrada zo dňa 15.10.2009 v sume 99,58 eur, v kolónke plátcu je uvedené „neznámy“. Podľa oznámenia súdnej exekútorke finančné prostriedky boli uhrádzané povinným priamo oprávnenému a úhrady boli súdnej exekútorke oznámené matkou oprávneného pri osobnej návšteve v kancelárii súdnej exekútorke. Po preskúmaní spisu súdnej exekútorke súd zistil, že vyššie uvedený prehľad platieb nie je súčasťou spisu a v spise súdnej exekútorke sa zároveň nenachádza žiadny záznam o oznámení úhrad matkou oprávneného. V spise súdnej exekútorke sa nachádza len úradný záznam o návšteve matky oprávneného zo dňa 30.09.2009, ktorý sa však logicky netýka úhrad zo dňa 01.10.2009, 02.10.2009 a 15.10.2009. Z ustanovenia § 30 Výnosu Ministerstva spravodlivosti SR č. 1618/1998-60, ktorým sa vydáva kancelársky poriadok pre súdnych exekútorov, vyplýva, že všetky písomnosti týkajúce sa konkrétnej exekučnej veci (podania, listiny, zápisnice, záznamy, rozhodnutia a pod.), tvoria exekučný spis. Tieto písomnosti by sa do spisu mali zakladať neodkladne po ich vzniku, inak exekučný spis nemôže poskytnúť reálny prehľad o exekúcii. Podľa ust. § 22 vyššie cit. Výnosu, okrem prípadov, kde Exekučný poriadok vyžaduje spísanie zápisnice, sa pre zachovanie dôležitých skutočností spíše záznam. Záznam obsahuje dátum, podpis zamestnanca, ktorý ho vykonal a ak je to potrebné aj podpis účastníka, pokiaľ bol záznam urobený v jeho prítomnosti. Súd má za to, že oznámenie úhrad zo strany povinného matkou oprávneného pri jej osobnej návšteve v kancelárii súdnej exekútorke je dôležitou skutočnosťou v zmysle uvedeného ust. § 22 Výnosu. Napriek tomu sa v spise súdnej exekútorke o tejto skutočnosti nenachádza žiadny záznam ani žiadne iné doklady, ktoré by preukazovali úhrady povinného a ich konkrétnu výšku. Predložený prehľad úhrad tak žiadnym spôsobom, pokiaľ ide o tvrdené úhrady zo dňa 01.10.2009, 02.10.2009 a 15.10.2009, nekorešponduje s predloženým spisom, resp. tieto úhrady a ich konkrétna výška v ňom nie sú žiadnym spôsobom preukázané.

Aj exekučné konanie je konaním dôkazným a nie konaním rozprávacím alebo písacím, takže aj v ňom treba rozhodné skutočnosti aj uspokojivo doložiť, a to sa v prípade tvrdenia o vymožení pohľadávky v sume 1.377,53 eur nestalo. Pokiaľ súdna exekútorke pri uplatnení si náhrady trov exekúcie vychádzala z výšky vymoženej pohľadávky ako zo základu pre výpočet svojej odmeny, bolo jej povinnosťou aj preukázať nespochybniteľnú výšku predmetnej sumy, a to hodnoverným dokladom vyplývajúcim z obsahu konkrétneho exekútorskeho spisu. Pokiaľ v exekútorskom spise takéto doklady obsiahnuté nie sú, nemôže súd z nich pri výpočte náhrady trov exekúcie vychádzať. Ak by výpočet odmeny súdnej exekútorke súd len pasívne "prevzal" z vyúčtovania súdnej exekútorke, bez potrebného zistenia a overenia správnosti tohto výpočtu, postupoval by v rozpore s platnou úpravou týkajúcou sa odmeňovania súdnych exekútorov. Zároveň však nie je povinnosťou súdu pátrať po dokladoch preukazujúcich nárok súdnej exekútorke na náhradu trov exekúcie. Trovy exekúcie je povinná vyčísliť súdna exekútorke, pričom súdna exekútorke ako osoba znalá práva má mať vedomosť ako je potrebné tieto trovy vyčísliť a ktoré nároky týkajúce sa trov exekúcie preukázať. Súdna exekútorke si mala byť vedomá tejto skutočnosti s poukazom aj na to, že v kontradiktórnom procese má účastník (v danom prípade v zmysle

ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku poverená súdna exekútorka, keďže sa rozhodovalo o trovách exekúcie) okrem povinnosti tvrdenia aj dôkaznú povinnosť (dôkazné bremeno), teda účastník konania musí oprávnený nárok aj preukázať.

Súd tak priznal súdnej exekútorke odmenu vo výške 20 % len zo sumy 381,73 eur, teda z vymoženej pohľadávky oprávneného, ktorú mal súd nespochybniteľne preukázanú, keď v spise súdnej exekútorke a aj v súdnom spise sa nachádzali doklady (výpisy z účtu matky oprávneného a tiež aj vkladové lístky od povinného) preukazujúce dve úhrady povinného počas exekučného konania, a to zo dňa 27.11.2008 vo výške 199,16 eur (pôvodne 6.000,- Sk) a zo dňa 19.12.2008 vo výške 182,57 eur (pôvodne 5.500,- Sk). Uvedené úhrady potvrdzuje aj odôvodnenie uznesenia tunajšieho súdu č.k. 1Er/4816/2008-56 zo dňa 29.06.2012, ktorým došlo k čiastočnému zastaveniu predmetnej exekúcie.

Súd nepriznal súdnej exekútorke uplatnenú náhradu za poštovné vo výške 8,87 eur, nakoľko z predloženého vyčíslenia trov exekúcie nie je zrejmé, za zaslanie akých zásielok si uvedené poštovné súdna exekútorka uplatňuje. Obsahom spisu súdnej exekútorke bolo viacero doručeníek, kde adresátom bol väčšinou tunajší súd, prípadne povinný a zákonná zástupkyňa oprávneného, ale z predložených doručeníek nevyplýva, že by uvedené zásielky boli doručované prostredníctvom pošty (išlo o osobné doručenie). Keďže súdnej exekútorke v súvislosti s doručovaním uvedených zásielok žiadne hotové výdavky za poštovné nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal. Okrem uvedených doručeníek sa v spise súdnej exekútorke žiadne doklady o vynaložení poštovného a jeho výške nenachádzali. Ako bolo uvedené už vyššie, z ustanovenia § 30 Výnosu Ministerstva spravodlivosti SR č. 1618/1998-60, ktorým sa vydáva kancelársky poriadok pre súdnych exekútorov, vyplýva, že všetky písomnosti týkajúce sa konkrétnej exekučnej veci, tvoria exekučný spis. Platí to rovnako pre listiny zachytávajúce priebeh vykonávanej exekúcie, ale aj pre všetky doklady o výdavkoch, ktorých náhradu si súdny exekútor mieni uplatňovať. Na základe uvedeného súd považoval uplatnené poštovné za nepreukázané a teda i nepreskúmateľné.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu

vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca (§ 374 ods. 4 O.s.p.).